

Několik slov o hlášených vrzích:

Hodně, opravdu hodně jsem přemýšlela o tom, pro koho slouží tyto přehledy vrhů a jsem přesvědčena, že mají svůj význam pro ty, kteří mají opravdový chovatelský zájem a sledují tzv. „na dálku“ odchovy ostatních chovatelů a dost možná, že jim tyto hlášené vrhy poslouží k něčemu dobrému, aby si mohli udělat alespoň přibližný obrázek, jak chovatelé vybírají pro své feny, příslušné krycí psy.

Pro nic více tyto podklady sloužit ani nemohou, a proto mě docela překvapil dost obsáhlý článek pana MUDr. Bendy, který z přehledu hlášených vrhů udělal jakousi statistiku, která nemá žádnou vypovídající schopnost, natož aby mohla k něčemu sloužit.

Hned vysvětlím, proč.

Ve statistice pana Bendy se uvádí, počty mrtvých, počty uhynulých štěňat v návaznosti na normální porody a na císařské řezy. Když pomínu určité nepřesnosti, které se vyskytují přímo u hlášených vrhů, myslím otázku císařských řezů, tak daleko větší nepřesnost se ukrývá v následných úhynech štěňat po sedmém dnu věku štěňat, tj. po odeslání „Hlášení vrhu“ a těch a to mi věřte, není také málo. Znamená to, že nejsou ve shora uvedené statistice zdaleka všechny údaje o úhynech a potom je takováto statistika z pohledu úhynu štěňat po normálním porodu a po císařských řezech, úplně scestná a naprosto zbytečná protože ji nelze aplikovat pouze na úhyny do jednoho týdne věku štěňat.

Z mého pohledu na věc uvítám každou iniciativu, která bude opravdu účelná a povede ke zkvalitnění práce, a to nejen mojí, ale práce klubové a ve prospěch klubu.

Myslím si pane doktore, že to co zde výše uvádím, jste si vlastně sám potvrdil u Vašeho posledního vrhu, kdy Vám zbylo jedno štěně, a podobné hlášení dopadlo také tak a bylo to hlášení pana doktora Čížka, který v době hlášení vrhu měl 10 štěňat a následně mu během dalších dnů uhynula 3 štěňata.

Jak jsem shora uvedla, moc jsem o zveřejnění tohoto článku uvažovala, ale ze svého hlediska – poradce chovu – jsem nemohla jinak.

K ostatním věcem, o které šlo v obsáhlé studii, se nechci a nebudu vyjadřovat, to mně nepřísluší, neboť příkladně kdy jít, či nejít na císařský řez je pouze na úvaze chovatele a neporadí mu správně ani veterinární lékař.

A ještě na závěr – nechtěla jsem a ani nechci mentorovat, či poučovat, ale počet císařských řezů je podle mne zcela úměrně závislý na tom, jak se měnila situace s našim chovem, rozuměj českým chovem poté, co se uvolnila možnost spolupráce

se zahraničím, tj. import psů i fen, neboť do té doby, byly u nás vidět dost primitivní typy buldočků a měli jsme pouze kolem 10% císařských řezů.

Tady je jednoznačně vidět, že platíme daň ve formě vyššího procenta „císařáků“, za vyšší kvalitu exteriéru buldočků, ale myslím, že je to dnes již jediná cesta a jde celou Evropou napříč.

Jinak chci touto cestou poděkovat panu doktoru Bendovi za jeho snahu něco osvětlit, jeho články mají i svá velká pozitiva.

Ivana Kolářová

Kerol od Koberné hráze a Emir